

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 135. сједници, одржаној 2.9.2021. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА У ЦЕНТРУ ЗА ПРУЖАЊЕ БЕСПЛАТНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ, СЈЕДИШТЕ БИЈЕЉИНА

1. Бранкица Лазаревић, дипломирани правник са положеним правосудним испитом, поставља се на послове вршиоца дужности помоћника директора у Центру за пружање бесплатне правне помоћи, Сједиште Бијељина на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2653/21
2. септембра 2021. године
Бањалука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 31. став 6, а у вези са чланом 34. став 1. тачка 1. Закона о библиотечно-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку разрјешења дужности директора ЈУ Народна библиотека Угљевик, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРУ ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА УГЉЕВИК

1. Недељку Зарићу из Угљевика престаје дужност директора ЈУ Народна библиотека Угљевик са 3. октобром 2021. године због истека времена на које је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-170-7/21
3. септембра 2021. године
Бањалука

Министар,
Др Наталија Тривић, с.р.

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 31. став 6. Закона о библиотечно-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку именовања директора ЈУ Народна библиотека Угљевик, на приједлог Комисије за избор, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ДИРЕКТОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА УГЉЕВИК

1. Бошко Лукић из Угљевика именује се за директора ЈУ Народна библиотека Угљевик на мандатни период од четири године, почевши од 4. октобра 2021. године.

2. Овлашћује се Бошко Лукић из Угљевика да изврши промјену овлашћења лица за заступање ЈУ Народна библиотека Угљевик у судском регистру надлежног суда.

3. Именовани обавља послове заступања и представљања ЈУ Народна библиотека Угљевик у правном промету без ограничења.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-170-8/21
3. септембра 2021. године
Бањалука

Министар,
Др Наталија Тривић, с.р.

1519

На основу члана 49. став 5. Закона о ловству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 60/09 и 50/13) и члана

76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗМЈЕНИ РЈЕШЕЊА О ЦЈЕНОВНИКУ ОДСТРЕЛА, КОРИШЋЕЊА ДИВЉАЧИ И УСЛУГА У ЛОВИШТУ

1. У Рјешењу о цјеновнику одстрела, коришћења дивљачи и услуга у ловишту ("Службени гласник Републике Српске", број 45/21) тачка 5. брише се.

2. У подтачки 24.1 у алинеји првој ријеч: "од" замјењује се ријечју: "до".

3. Ово рјешење ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.06.1-332-903/21

14. септембра 2021. године
Бањалука

Министар,
Др Борис Пашалић, с.р.

1520

На основу члана 12. Закона о вјештацима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 74/17) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар правде, 6. септембра 2021. године, у т в р њ у ј е

И З М Ј Е Н У

ЈЕДИНСТВЕНЕ ЛИСТЕ ВЈЕШТАКА

У Јединственој листи вјештака, број: 08.020/704-144/20, од 27.10.2020. године, објављеној у "Службеном гласнику Републике Српске", број 110/20, у тачки 1. Вјештаци економске области под редним бројем 134. умјесто: "Драган (Миливоје) Комљеновић, Булевар војводе Степе Степановића 107, Бања Лука," треба да стоји: "Драган (Миливоје) Комљеновић, Булевар војводе Степе Степановића 107 Ц III/12, Бања Лука."

Ова измјена Јединствене листе објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници Министарства правде.

Број: 08.020/704-144/20
6. септембра 2021. године
Бањалука

Министар,
Антон Касиповић, с.р.

Уставни суд Републике Српске

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 61. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 8. септембра 2021. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности и законитости члана 14. став 2. Правилника о дисциплинском поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 8/17).

Образложење

Дарио Сандић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости члана 14. Правилника о дисциплинском поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 8/17), који је донио министар унутрашњих послова у Влади Републике Српске. Међутим, из садржаја иницијативе и навода о повреди Устава и закона произилази да је, у суштини, оспорен само став 2. овог члана. У иницијативи се наводи да оспорена одредба овог правилника није у сагласности са чланом 16. Устава Републике Српске, чл. 190, 196. и 209. Закона о општем управном поступку, као и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Давалац иницијативе,

наиме, истиче да је наведеним одредбама Закона о општем управном поступку прописана обавеза органа који поступа по правилима управног поступка да о захтјеву грађана одлучи у форми управног акта против којег је могуће изјавити жалбу или други правни лијек. С обзиром на то да обавјештење из оспорене норме овог правилника не представља управни акт и против њега није могуће изјавити редовни или ванредни правни лијек, оспореним прописивањем су, по мишљењу даваоца иницијативе, нарушене гаранције о једнакој заштити права грађана и праву на жалбу у поступку пред судом или другим државним органом из члана 16. Устава и право на приступ суду из члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Тиме је, како се наводи, остављена могућност за злоупотребу овлашћења од стране контролних органа Министарства унутрашњих послова. Поред тога, давалац иницијативе указује на повреду чл. 80. и 109. Устава, али не даје образложење у чему се, у конкретном случају, огледа повреда ових уставних одредаба. Како би поткријепи своје наводе, давалац иницијативе наводи конкретан примјер примјене у пракси члана 14. став 2. овог правилника. Слједом наведеног, предлаже да Суд утврди да оспорена норма Правилника није у сагласности са Уставом и законом.

У одговору на иницијативу, који је доставило Министарство унутрашњих послова, наводи се да је чланом 162. Закона о полицији и унутрашњим пословима Биро за представке грађана дефинисан као унутрашња организациона јединица у сједишту Министарства унутрашњих послова, која прати рад дисциплинских органа са циљем обезбјеђења законитости и правичности поступања приликом унутрашњег поступка иницираног на основу представке, те надгледа извршење дисциплинских мјера. У вези с тим, указује се на одредбу члана 11. оспореног правилника којим је прописано да се све представке и жалбе које су за примљене у овом министарству достављају Бироу за представке грађана ради обављања послова из његове надлежности. Доносилац Правилника такође наводи да је чланом 51. овог акта нормирано да се на питања која нису уређена овим правилником и Законом о полицији и унутрашњим пословима примјењују одредбе прописа којим је уређен општи управни поступак. Сходно томе, истиче да оспорена норма члана 14. став 2. предметног правилника не искључује примјену прописа којим се уређује општи управни поступак у предметима по представи, пријави или захтјеву за спровођење унутрашњег поступка, него искључиво утврђује обавезу начелника јединице да о својој одлуци обавјести Биро. Слједом наведеног, сматра да су наводи иницијативе неосновани, те предлаже да Суд, након спроведеног поступка, не прихвати дату иницијативу.

Правилник о дисциплинском поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 8/17) донесен је на основу члана 128. Закона о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16 и 110/16) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16). Чланом 14. став 1. овог правилника прописано је да начелник Јединице за професионалне стандарде, након разматрања представке, пријаве, захтјева за спровођење унутрашњег поступка или другог обавјештења, може одлучити да се не спроводи унутрашњи поступак уколико утврди: да наводи не представљају незаконито и непрофесионално поступање и понашање полицијског службеника (тачка 1), да разлози сврсисходности, а имајући у виду садржај навода, не оправдавају спровођење унутрашњег поступка (тачка 2), да су наводи поновљени и без нових релевантних чињеница (тачка 3), да подносилац пријаве и представке у остављеном року није поступио по налогу Јединице у погледу отклањања недостатака достављеног писмена (тачка 4), да је наступила застара за покретање дисциплинског поступка (тачка 5), те да се наводи не односе на полицијског службеника (тачка 6). Оспореном нормом става 2. члана 14. овог правилника прописано је да се о одлуци из става 1. овог члана обавјештава Биро за представке грађана.

У поступку оцењивања уставности и законитости оспорене норме члана 14. став 2. Правилника о дисциплинском

поступку Суд је имао у виду одредбе т. 10. и 18. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава, којим је утврђено да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, организацију, надлежности и рад државних органа и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом.

Сагласно наведеном уставном овлашћењу, Законом о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16, 58/19 и 82/19), уређени су надлежност, дјелокруг, основи организације и руковођења у Министарству унутрашњих послова и други унутрашњи послови из надлежности овог министарства, основни принципи у примјени полицијских овлашћења, дужности и права из радних односа, пријем у радни однос, чиновни и унапређења, дисциплинска и материјална одговорност полицијских службеника и друга питања од значаја за рад Министарства унутрашњих послова. Одредбама овог закона које су релевантне за оцењивање оспореног правилника прописано је: да је полицијски службеник дисциплински одговоран за повреде дужности прописане овим законом, као и подзаконским актима којима се прописују права и дужности полицијских службеника (члан 115. став 1), да полицијски службеник није дисциплински одговоран за повреду дужности ако та повреда, или пропуст, није представљала повреду дужности у вријеме када је била учињена (члан 115. став 2), да су органи дисциплинског поступка министар, директор, руководилац основне организационе јединице, дисциплинска комисија, Јединица за професионалне стандарде и Полицијски одбор (члан 118. став 1), да се правилником, који доноси министар унутрашњих послова, на приједлог директора, уређује дисциплински поступак, орган за вођење дисциплинског поступка, начин рада, гласања и доношења одлука, дисциплинске мјере за лакше и теже повреде дужности, те покретање и трајање унутрашњег и дисциплинског поступка (члан 128), да Биро за представке грађана, као унутрашња организациона јединица у сједишту Министарства, прати рад дисциплинских органа са циљем обезбјеђења законитости и правичности поступања ради тока унутрашњег поступка иницираног на основу представке, те надгледа извршење дисциплинских мјера (члан 162), да физичка и правна лица могу да подносе представке Бироу у вези са радом Министарства, а Биро је обавезан о исходу поступка обавјестити подносиоца (члан 163).

Законом о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18) прописано је да су по овом закону дужни да поступају државни органи кад у управним стварима, непосредно примјењујући прописе, рјешавају о правима, обавезама или правним интересима појединца, правног лица или друге странке, као и кад обављају друге послове утврђене овим законом (члан 1. став 1), те да се у управним областима за које је законом прописан посебан поступак поступа по одредбама тог закона и те одредбе морају бити у сагласности са основним начелима утврђеним овим законом, а по одредбама овог закона се поступа у свим оним питањима која нису уређена посебним законом (члан 3). Одредбама овог закона у односу на које давалац иницијативе тражи оцјену законитости оспореног правилника прописано је: да орган надлежан за рјешавање у управном поступку доноси рјешење у управној ствари која је предмет поступка и да колегијални орган доноси рјешење већином гласова (члан 190), шта садржи диспозитив рјешења донесеног у управном поступку (члан 196), те доношење закључка у управном поступку (члан 209).

На основу цитираних одредаба Закона о полицији и унутрашњим пословима, министар унутрашњих послова је, по оцјени Суда, био овлашћен да донесе оспорени правилник, којим је, са циљем спровођења релевантних одредаба овог закона, ближе уређени дисциплински поступак против полицијских службеника Министарства унутрашњих послова Републике Српске, органи за вођење дисциплинског поступка, начин рада, гласање и доношење одлука, дисциплинске мјере за лакше и теже повреде дужности, те покретање и трајање унутрашњег и дисциплинског поступка. Овим правилником је, поред осталог, прописано: да је захтјев за спровођење унутрашњег поступка обавјештење

у писаној форми поднесено Јединици за професионалне стандарде од непосредног, односно надређеног руководиоца радника о сумњи да је учињена тежа повреда радне дужности (члан 2. тачка 4), да "унутрашњи поступак" подразумева предузимање радњи припадника Јединице за професионалне стандарде, непосредног руководиоца или другог овлашћеног лица с циљем прикупљања доказа о повредама дужности, укључујући и повреде дужности са обиљежјем кривичног дјела, од сазнања за повреду дужности која се истражује до покретања дисциплинског поступка (члан 2. тачка 5), да се унутрашњи поступак иницира на основу представке, пријаве, захтјева за спровођење унутрашњег поступка или сазнања да је почињена повреда дужности путем средстава информисања, ширења гласина, кореспонденције између Министарства и других органа или на други начин путем којег произлазе основи сумње да је почињена повреда дужности (члан 10), да се све представке и жалбе које су запримљене у Министарству достављају, у складу са Законом о полицији и унутрашњим пословима, Бироу за представке грађана ради обављања послова из надлежности Бироа (члан 11), да се унутрашњи поступак спроводи по службеној дужности, без обзира на то да ли је подносилац одустао од представке, пријаве или захтјева за спровођење унутрашњег поступка и да ли жели да сарађује (члан 12), да начелник Јединице за професионалне стандарде, након што да сагласност на извјештај о спроведеном унутрашњем поступку из којег произлази основана сумња да је полицијски службеник учинио тежу повреду дужности, предузима мјере и радње с циљем покретања и спровођења дисциплинског поступка (члан 17), те да се на питања која нису уређена овим правилником и Законом о полицији и унутрашњим пословима примјењују одредбе прописа којим се уређује општи управни поступак (члан 51).

Оцјењујући оспорену одредбу члана 14. став 2. овог правилника, Суд је утврдио да оваквим прописивањем нису нарушене уставне и законске одредбе наведене у иницијативи. Прије свега, Суд сматра да је потребно указати на то да се члан 14. Правилника односи на унутрашњи поступак, који претходи дисциплинском поступку и води се по службеној дужности, без обзира на то да ли је подносилац одустао од представке или пријаве. У унутрашњем поступку се предузимају радње са циљем прикупљања доказа о повредама дужности полицијског службеника. Ставом 1. овог члана прописани су услови под којима се неће спроводити унутрашњи поступак, док је оспореном нормом става 2. предвиђено да се о одлуци из става 1. обавијести Биро за представке грађана. Дакле, оспорени став 2. члана 14. предметног правилника односи се искључиво на обавезу обавјештавања Бироа за представке грађана о одлуци о спровођењу унутрашњег поступка. Ова обавеза произлази из чињенице да, према члану 163. Закона о полицији и унутрашњим пословима, физичка и правна лица подносе овом бироу представке у вези са радом Министарства унутрашњих послова, а Биро је обавезан да о исходу обавијести подносиоца.

Како из наведеног произлази, оспорена норма не уређује питање могућности улагања правног лијека на одлуку из става 1. члана 14. Правилника, нити дефинише у којој форми се доноси ова одлука, како то погрешно сматра давалац иницијативе. Суд сматра да предметна одредба не искључује примјену Закона о општем управном поступку, тако да не утиче на могућност правно заинтересованог лица да, у складу са процесним правилима овог закона, изјави одговарајући правни лијек против одлуке из става 1. члана 14. оспореног акта. Евидентно је да се оспорени члан 14. став 2. Правилника не односи на питања на која указује иницијатива, те да се у конкретном случају ради о погрешном тумачењу ове норме, из чега је произашао и погрешан закључак о њеној неуставности и незаконитости. Евентуалне неправилности приликом примјене предметне одредбе у пракси, што се у иницијативи илуструје конкретним примјером, према члану 115. Устава, овај суд није надлежан да оцјењује.

Надаље, Суд је оцијенио неоснованим и наводе иницијативе о повреди члана 6. став 1. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер се, по мишљењу

Суда, оспорено прописивање не може довести у везу са гаранцијама о праву на приступ суду или другом органу, с обзиром на то да ова норма ни директно ни индиректно не уређује ово питање.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-39/20
8. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 8. септембра 2021. године,
д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности члана 16. став 1. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02), у вријеме његовог важења, те члана 4. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 82/19).

Образложење

Грозда Јаковљевић из Братунца дала је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности (у иницијативи је погрешно наведено: уставности и законитости) члана 16. став 1. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02) и члана 4. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 82/19), а све, како се наводи, у вези са чланом 112. ст. 1. и 2. Закона о стечају ("Службени гласник Републике Српске", број 16/16). Поступајући према налогу Суда да прецизира наводе из иницијативе, њен давалац истиче да оспорена одредба раније важећег Закона о ликвидационом поступку, као и оспорена одредба Закона о ликвидационом поступку, који је на снази, упућују на примјену члана 112. ст. 1. и 2. Закона о стечају, због чега се изврши поступак не може водити док се ликвидациони поступак не оконча. Давалац иницијативе сматра да су примјеном члана 112. ст. 1. и 2. Закона о стечају, а по основу оспорених законских одредаба, од стране редовних судова у одређеним појединачним предметима, повријеђене одредбе чл. 10, 16, 50. и 54. Устава Републике Српске (у даљем тексту: Устав), те чл. 6. и 14. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода.

У одговору на иницијативу, који је доставила Народна скупштина Републике Српске, истиче се неоснованост навода у иницијативи те наводи да је законодавац, у намјери да на cjелocходан начин регулише предметну материју, поступио у границама својих Уставом утврђених овлашћења.

Оспореним чланом 16. став 1. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02) прописано је да се одредбе Закона о стечајном поступку сходно примјењују и на поступак ликвидације ако овим законом није другачије одређено.

Оспореним чланом 4. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 82/19) прописано је да се на рјешавање питања ликвидационог поступка која нису уређена овим законом сходно примјењују одредбе Закона о стечају, осим одредаба којима се уре-

ђује поступак реструктурирања, поступак реорганизације стечајног дужника, скупштина повјерилаца и одбор повјерилаца, побијање правних радњи, рочиште за главну диобу.

Суд је констатовао да је Закон о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02) престао да важи осмог дана од дана објављивања Закона о ликвидационом поступку у "Службеном гласнику Републике Српске", број 82/19, од 4. октобра 2019. године (члан 61. овог закона), као и да од престанка важења Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02) до подношења иницијативе није прошло више од годину дана.

Такође, Суд је констатовао да је чланом 112. ст. 1. и 2. Закона о стечају ("Службени гласник Републике Српске", број 16/16) прописано да, након отварања стечајног поступка, стечајни повјериоци не могу против стечајног дужника тражити принудно извршење, нити тражити осигурање на дијеловима имовине која улази у стечајну масу, док се поступци из става 1. овог члана који су у току у вријеме отварања стечајног поступка прекидају.

Према члану 115. Устава Републике Српске, Уставни суд одлучује о сагласности закона, других прописа и општих аката са Уставом и о сагласности прописа и општих аката са законом.

Како из садржаја иницијативе и њене допуне произлази да давалац иницијативе не оспорава уставност члана 16. став 1. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02) и члана 4. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 82/19), већ, у контексту њиховог нормирања, поставља питање примјене члана 112. ст. 1. и 2. Закона о стечају у поступцима пред редовним судовима, Суд је утврдио да предметна иницијатива није утемељена на уставноправно релевантним разлозима. Разлози евентуалне неуставности члана 16. став 1. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 64/02) и члана 4. Закона о ликвидационом поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 82/19) су, према мишљењу Суда, изведени посредним путем, а на основу правних посљедица до којих долази примјеном члана 112. ст. 1. и 2. Закона о стечају од стране редовних судова, због чега дата иницијатива не представља стварни захтјев за оцјену уставности у смислу надлежности Уставног суда из члана 115. Устава.

С обзиром на то да, према члану 115. Устава, овај суд није надлежан да цијени посљедице практичне примјене закона, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да не прихвати дату иницијативу.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-47/20
8. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка д) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 8. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање законитости члана 3. Одлуке о измјени Одлуке о приступању изradi Регулационог плана експлоатационих поља "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари" ("Службени гласник општине Станари", број 3/20).

Образложење

Републичка управа за инспекцијске послове, Сектор урбанистичко-грађевинске и еколошке инспекције - Одјељење Добој, дала је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање законитости члана 3. Одлуке о измјени Одлуке о приступању изradi Регулационог плана експлоатационих поља "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари", број: 01/020-4/20, од 11. фебруара 2013. године ("Службени гласник општине Станари", број 3/20), коју је донијела Скупштина општине Станари (у даљем тексту: Одлука). Давалац иницијативе, у суштини, сматра да поступак доношења оспорене одлуке није спроведен у складу са чланом 39. став 4. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19 - у даљем тексту: Закон), јер инвеститор, "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари" д.о.о. Станари, није носиоца припреме Плана, те не може вршити избор носиоца израде Плана, а како је то предвиђено оспореним чланом 3. Одлуке.

У одговору, који је Суду доставио доносилац оспореног акта, изложен је спроведени поступак доношења оспорене одлуке, те је изражено становиште да је оспорена одредба Одлуке у потпуности сагласна одредбама Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19). У прилогу одговора достављен је Споразум број: 262/20, који је Општина Станари 7. фебруара 2020. године закључила са "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари" д.о.о. Станари, којим су се уговорне стране сагласиле да ово правно лице преузме финансирање трошкова израде Плана, те да изврши избор и закључи уговор о изradi Плана са правним лицем које испуњава услове за носиоца израде спроведених докумената просторног уређења, као и друга документација која има за циљ да поткријепи изложено.

Одлуку о измјени Одлуке о приступању изradi Регулационог плана експлоатационих поља "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари" ("Службени гласник општине Станари", број 3/20) донијела је 11. фебруара 2020. године Скупштина општине Станари на основу чл. 10. и 40. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 39. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 97/16 и 36/19), те члана 37. Статута Општине Станари ("Службени гласник општине Станари", број 5/17).

Оспореним чланом 3. Одлуке мијењан је члан 7. став 2. Одлуке о приступању изradi Регулационог плана експлоатационих поља "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари" ("Службени гласник општине Станари", број 5/19), а истим је прописано да ће, у складу са Споразумом о финансирању израде Регулационог плана, избор носиоца израде извршити "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари" д.о.о. Станари.

У поступку разматрања оспорене одлуке Суд је утврдио да из одговора њеног доносиоца, као и приложене документације, произлази да поступак припреме, израде и доношења предметног документа просторног уређења није окончан.

С обзиром на наведено, Суд је оцијенио да је оспорена одлука акт темпоралног карактера, са временски ограниченим дејством које се исцрпљује извршењем њоме одређених радњи. Одлука о приступању изradi, односно измјени или допуну документа просторног уређења, коју доноси надлежна скупштина, је први, почетни акт у поступку припреме, израде и доношења документа просторног уређења, за чију оцјену уставности и законитости је, када буде усвојен, надлежан Уставни суд, а у тој оцјени и за оцјену уставности и законитости наведене одлуке, као једне од фаза овог поступка. По свом садржају оспорена одлука је превасходно технички, процесни акт, којим се прописује извршење конкретних радњи, те стога, као такав, у овој фази поступка, тј. у одсуству коначног документа просторног уређења, не подлијеже контроли овог суда у смислу његових надлежности из члана 115. Устава Републике Српске.

Имајући у виду изложено, Суд је оцијенио да је предметна иницијатива преурађена јер тек предстоји поступак који за циљ има доношење Регулационог плана експлоатационих поља "ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари", односно доношење одговарајуће одлуке надлежне скупштине о приједлогу овог документа просторног уређења.

Узимајући у обзир наведено, Суд је на, основу члана 37. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да не прихвати иницијативу, јер, по оцјени Суда, не постоје процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање по закону.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-57/20
8. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. т. а) и б) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 8. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о комуналној накнади ("Службени гласник општине Бања Лука", бр. 1/92 и 5/95 и "Службени гласник града Бања Лука", бр. 3/01 и 5/12) и Пресуде Основног суда у Бањој Луци, број: 71 0 П 049454 12 П, од 24. јуна 2013. године.

Образложење

Жељко Вучић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о комуналној накнади ("Службени гласник општине Бања Лука", бр. 1/92 и 5/95 и "Службени гласник града Бања Лука", бр. 3/01 и 5/12) и Пресуде Основног суда у Бањој Луци, број: 71 0 П 049454 12 П, од 24. јуна 2013. године. У погледу оспорене одлуке давалац иницијативе истиче да је иста у вријеме важења била незаконита јер је њоме овлашћен Завод за изградњу а.д. Бања Лука да обавља послове који се тичу утврђивања критеријума за обрачунавање висине комуналне накнаде, као и да прибавља приходе по овом основу. Када је ријеч о оспореној пресуди, давалац иницијативе сматра да је истом повријеђено његово право на правично суђење, јер није обавјештаван о заказаним рочиштима на којима је расправљано о његовим правима и обавезама, као и његово право на имовину, јер је оспорена пресуда донесена примјеном одредаба чл. 30. и 32. Закона о грађевинском земљишту, чију је неуставност утврдио Уставни суд. У иницијативи се предлаже да на основу утврђене неуставности и незаконитости оспорених аката Суд обустави спровођење поступка извршења у предмету који се пред Основним судом у Бањалуци води под бројем: 71 0 181494 20 И 13, а којим је одређено извршење по основу оспорене пресуде.

Према члану 115. Устава Републике Српске, Уставни суд одлучује о сагласности закона са Уставом и о сагласности других прописа и општих аката са Уставом и законом.

У складу са тачком 2. Амандмана XLII, којим је допуњен члан 115. Устава, утврђено је да Уставни суд може оцјењивати уставност закона и уставност и законитост прописа и општих аката који су престали да важе ако од престанка важења до покретања поступка није протекло више од једне године.

Разматрајући дату иницијативу, Суд је утврдио да је чланом 15. Одлуке о комуналној накнади, број: 07-13-

89/13, која је објављена у "Службеном гласнику града Бања Лука", број 5/13, од 28. марта 2013. године, прописано да иста ступа на снагу осмог дана од дана објављивања, као и да је чланом 14. исте прописано да даном њеног ступања на снагу престаје да важи Одлука о комуналној накнади ("Службени гласник општине Бања Лука", бр. 1/92 и 5/95 и "Службени гласник града Бања Лука", бр. 3/01 и 5/12).

Полазећи од тога да је оспорена Одлука о комуналној накнади ("Службени гласник општине Бања Лука", бр. 1/92 и 5/95 и "Службени гласник града Бања Лука", бр. 3/01 и 5/12) престала да важи 5. априла 2013. године, а да је иницијатива поднесена Суду 22. октобра 2020. године, Суд је утврдио да је иницијатива поднесена по истeku рока у коме Суд, сагласно тачки 2. Амандмана XLII, којом је допуњен члан 115. Устава Републике Српске, може одлучивати о уставности и законитости аката и по престанку њиховог важења ако од престанка важења до покретања поступка није протекло више од једне године. Стога је Суд, имајући у виду напријед наведене одредбе Устава, те одредбу члана 37. став 1. тачка б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да не прихвати иницијативу у дијелу којим се предлаже покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о комуналној накнади ("Службени гласник општине Бања Лука", бр. 1/92 и 5/95 и "Службени гласник града Бања Лука", бр. 3/01 и 5/12).

Оспореном пресудом Основног суда у Бањалуци, број: 71 0 П 049454 12 П, од 24. јуна 2013. године, обавезан је тужени Жељко Вучић (у конкретном случају давалац иницијативе) да тужиоцу Граду Бањалуци, у року од 30 дана од дана пријема Пресуде, уплати тачно утврђене новчане износе, уз припадајућу затезну камату, а на име дуга за неплаћене накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, као и дуга на име комуналне накнаде, а све под пријетњом принудног извршења.

Имајући у виду садржину и правну природу оспорене пресуде, Суд је утврдио да она нема карактер општег акта, чију уставност и законитост, сагласно одредби члана 115. Устава, оцјењује Уставни суд. С обзиром на то да се ради о појединачном акту који се односи на индивидуално одређен субјект и на конкретну правну ситуацију, Суд, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), због ненадлежности, и у наведеном дијелу, није прихватио иницијативу.

С обзиром на то да је примјеном члана 37. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске у овом предмету донесено коначно рјешење, беспредметно је, по оцјени Суда, разматрање захтјева даваоца иницијативе да Суд обустави извршење по оспореној пресуди у предмету који се пред Основним судом у Бањој Луци води под бројем: 71 0 181494 20 И 13.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-82/20
8. септембра 2021. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 8. септембра 2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се приједлог за оцјењивање уставности и законитости тачке II дио Д) "Економска валоризација плана" Одлуке о доношењу измјене дијела Регулационог плана

Паприковац - Петрићевац - зона "Д" ("Службени гласник града Бања Лука", број 3/18).

Образложење

Универзитетски клинички центар Републике Српске из Бање Луке поднио је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) приједлог за оцјењивање уставности и законитости тачке II дио Д) "Економска валоризација плана" Одлуке о доношењу измјене дијела Регулационог плана Паприковац - Петрићевац - зона "Д" ("Службени гласник града Бања Лука", број 3/18), коју је донијела Скупштина града Бање Луке. Иако је поднесак којим се тражи оцјена уставности и законитости овог акта означен као "иницијатива", Суд налази да га, сходно одредби члана 4. став 1. тачка е) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), треба сматрати приједлогом. У приједлогу се наводи да је предметном одлуком, у оспореном дијелу, извршен обрачун трошкова опремања грађевинског земљишта, инвестициона улагања у уређење грађевинског земљишта и обрачун накнаде за уређење грађевинског земљишта за планирану изградњу комуналне и друге инфраструктуре и уређења јавних површина према овом документу просторног уређења. Предлагач оспорава начин утврђивања висине накнаде трошкова уређења грађевинског земљишта у конкретном случају, те истиче да је иста утврђена по 1 м² бруто грађевинске површине, што је супротно одредби члана 77. став 1. Закона о уређењу простора и грађењу, који прописује да се висина ове накнаде одређује по 1 м² корисне површине укупно планираних објеката. Такође указује на то да значајне ставке трошкова уређења грађевинског земљишта у оквиру парцела на којима ће се градити објекти у служби здравства и образовања чини изградња паркинг-гаража и реконструкција и доградња котловнице која је у власништву предлагача, због чега трошкови изградње ових објеката не чине трошкове уређења градског грађевинског земљишта у смислу одредбе члана 77. став 1. Закона о уређењу простора и грађењу и не могу бити основ за утврђивање предметне накнаде.

У одговору на приједлог, који је доставила Скупштина града Бање Луке, а који је сачинило Одјељење за просторно уређење Градске управе Града Бање Луке, детаљно се износи поступак усвајања Одлуке о доношењу измјене дијела Регулационог плана Паприковац - Петрићевац - зона "Д", те се износи став да је поступак припреме, израде и доношења предметног плана у потпуности сагласан релевантним одредбама Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15 и 84/19). У односу на наводе приједлога о неуставности и незаконитости оспорене тачке II дио Д) "Економска валоризација плана" у одговору се указује на то да је према Правилнику о начину израде, садржају и формирању докумената просторног уређења ("Службени гласник Републике Српске", број 69/13) овај документ саставни дио регулационог плана, чију израду, према Закону о уређењу простора и грађењу, могу вршити овлашћена правна лица која за то имају одговарајућу лиценцу. У складу са наведеним, носилац израде Плана је, како се наводи, обавезан да исти изради у сагласности са овим законом, Правилником о начину израде, садржају и формирању докумената просторног уређења, Правилником о општим правилима урбанистичке регулације и парцелације, те другим прописима из посебних области релевантних за планирање и уређење простора (саобраћај, снабдијевање водом и енергијом, телекомуникације, заштита од природних непогода и др.). Коначно, доносилац оспореног акта указује на чињеницу да у сваком конкретном случају рјешење о износу накнаде за трошкове уређења градског грађевинског земљишта и износу ренте доноси орган јединице локалне самоуправе надлежан за комуналне послове у складу са релевантним одредбама Закона о уређењу простора и грађењу и Одлуке о уређењу простора и грађевинског земљишта ("Службени гласник града Бања Лука", бр. 15/14, 8/15, 40/16, 4/17, 8/17, 2/18 и 9/19).

Одлуку о доношењу измјене дијела Регулационог плана Паприковац - Петрићевац - зона "Д" ("Службени гласник града Бања Лука", број 3/18) донијела је Скупштина града Бање Луке на основу члана 38. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13,

106/15 и 84/19) и члана 32. Статута Града Бање Луке ("Службени гласник града Бања Лука", бр. 25/05, 30/07, 17/12, 20/14, 39/16 и 26/17). Оспореном тачком II дио Д) "Економска валоризација плана" ове одлуке дефинисани су трошкови припремања грађевинског земљишта (урбанистичко-планска документација, техничка документација - пројекти за извођење, оперативна координација у припремању грађевинског земљишта), опремање грађевинског земљишта (изградња саобраћајне и хидротехничке инфраструктуре и стручни надзор над опремањем грађевинског земљишта) и инвестициона улагања у уређење грађевинског земљишта (трошкови припремања и опремања грађевинског земљишта).

Приликом разматрања навода приједлога Суд је, прије свега, имао у виду одредбу члана 115. Устава Републике Српске, којим је утврђено да Уставни суд одлучује о сагласности закона, других прописа и општих аката са Уставом и о сагласности прописа и општих аката са законом.

У конкретном случају Суд сматра да је потребно указати на то да приликом оцјењивања уставности и законитости аката из области урбанистичке регулативе Уставни суд оцјењује, преваходно, да ли је процедура усвајања ових аката у сагласности са одредбама чл. 38. до 50. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15 и 84/19). Истим овим стандардом оцјене су, дакле, обухваћени сви елементи општих аката из домена просторног планирања.

Суд примјећује да предлагач не оспорава поступак усвајања оспорене одлуке, већ да је разлоге приједлога усмјерио искључиво на утврђивање јединичне висине трошкова за уређење и опремање грађевинског земљишта, који су утврђени тачком II дио Д) "Економска валоризација плана" оспорене одлуке. По оцјени Суда, оспорено утврђивање јединичне висине трошкова за уређење и опремање грађевинског земљишта је одраз цјелисходне процјене доносиоца оспореног акта у овој области, о чему Уставни суд, сагласно одредби члана 115. Устава, није надлежан да одлучује.

Наиме, оспорена јединична цијена за уређење и опремање грађевинског земљишта је резултат примјене закона и у сваком конкретном случају предмет је појединачног управног акта у смислу одредаба чл. 74-77. Закона о уређењу простора и грађењу, против којег је Уставом и Законом о општем управном поступку гарантована правна заштита пред надлежним органом.

С обзиром на наведено, Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио да приједлог одбаци због ненадлежности за одлучивање.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник мр Церард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-104/20
8. септембра 2021. године
Бања Лука

Предсједник
Уставног суда,
Мр Церард Селман, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, на основу члана 115. став 1. Закона о премјери и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ КМЕЊАНИ, ГРАД БАЊАЛУКА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Кмењани, град Бања Лука, површине од